

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 177/2020
26.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву „Венац“ Акционарско друштво за трговину и услуге Пећинци, из Пећинаца, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду III-1 У 451/17 од 13.05.2020. године, уз учешће Комисије за хартије од вредности Републике Србије, Нови Београд, Омладинских бригада 1/7, као противне странке, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 26.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против закључка Комисије за хартије од вредности Републике Србије, број 6/0-18-192/6-16 од 23.12.2016. године, а ставом другим диспозитива, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Оспореним закључком број 6/0-18-192/6-16 од 23.12.2016. године, тачком 1. диспозитива, наложено је тужиоцу да на име накнаде за обављени надзор над пословањем уплати износ од 300.000,00 динара, а тачком 2. диспозитива, утврђено је да се накнада из тачке 1. овог закључка уплаћује Комисији за хартије од вредности на рачун број ...-..... код UNICREDIT BANK АД Београд у року од осам дана од дана пријема закључка.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да је побијана пресуда неправилна и незаконита и донета на његову штету због повреде правила поступка која је од битног утицаја на решење ове управне ствари, повреде закона и другог прописа или општег акта. Наводи да је као јавно акционарско друштво сачинио извештај о ревизији финансијских извештаја за 2014. годину у складу са Законом о рачуноводству и ревизији, за сачињавање је ангажовао друштво за ревизију “Europoint” д.о.о. из Старе Пазове, које је поседовало важећу лиценцу за обављање ревизије финансијских извештаја, издату од стране надлежног органа Републике Србије. Указује да је сачињен извештај о

ревизији сходно важећим законским прописима доставио свим надлежним органима којима је такав извештај требао да се достави, који су извештај прихватили као законит. Извештај је доставио и туженом који је оспорио законитост извештаја искључиво из формалних разлога, јер није сачињен од друштва за ревизију финансијских извештаја са листе туженог. Наглашава да је ревизија финансијских извештаја за 2014. годину сачињена од стране друштва овлашћеног за вршење ревизије финансијских извештаја, које је поседовало лиценцу (дозволу надлежног органа) за обављање тог посла, са свим елементима и подацима које налаже закон који регулише ту област. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, преиначи побијану пресуду, тако што се тужба тужиоца уважава и поништава закључак туженог органа или да захтев уважи и укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање. Предложио је да тужени тужиоцу надокнади све трошкове настале у поступку поводом ове пресуде.

Противна странка, у одговору на захтев предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, по оцени Управног суда, тужиоцу је правилно наложено да уплати утврђену накнаду у износу који је прописан Правилником о тарифи Комисије за хартије од вредности, код чињенице да је у поступку непосредног надзора над пословањем тужиоца, тужена утврдила незаконитости у раду, а које су констатоване решењем Комисије за хартије од вредности број 6/0-18-192/5-16 од 23.12.2016. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреде правила поступка на које се указује захтевом. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане пресуде садржи јасне, одређене и правилне разлоге којима се Управни суд руководио при оцени законитости оспореног закључка.

Одредбом члана 7. став 1. Правилника о тарифи Комисије за хартије од вредности („Службени гласник РС“, бр. 16/12, 50/12, 57/12 – испр. 68/12 и 14/13) прописано је да за вршење непосредног надзора (редовног и ванредног) обвезник плаћа накнаду ако је Комисија утврдила незаконитост и неправилност у пословању или изрекла мере и санкције, односно уколико је Комисија привремено или трајно одузела дозволу за рад, а ставом 2. истог члана да о накнади Комисија за хартије од вредности одлучује закључком и да против закључка није дозвољена посебна жалба. Одредбом члана 4. Тарифни број 14 тачка 10 Правилника прописано је да се накнада за непосредни надзор издаваоца – јавних друштава наплаћује у износу од 300.000,00 динара.

У спроведеном поступку непосредног надзора пословања тужиоца у вези са испуњењем обавеза прописаних одредбама чл. 50. и 54. Закона о тржишту капитала, утврђене су незаконитости у пословању тужиоца у смислу члана 71. став 4. Закона о

тржишту капитала („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 112/2015) и с тим у вези је донето решење Комисије за хартије од вредности број 6/0-18-192/5-16 од 23.12.2016. године. Наведеним решењем у тачки 1. диспозитива утврђено је да ревизија финансијских извештаја подносиоца захтева није обављена у складу са одредбама члана 54. став 13. Закона о тржишту капитала, јер је подносилац захтева поверио обављање ревизије годишњег финансијског извештаја за 2014. годину друштву за ревизију “Еuropoint” д.о.о. Стара Пазова које се не налази на листи друштава за ревизију која могу да обављају ревизију финансијских извештаја и јавних друштава за 2014. годину коју је утврдила Комисија за хартије од вредности. Надаље, у тачки 2. диспозитива овог решења утврђено је да подносилац захтева није поступио у складу са чланом 50. Закона о тржишту капитала, на тај начин што није до 30.04.2015. године доставио Комисији за хартије од вредности и Београдској берзи и објавио јавно годишњи извештај састављен у складу са одредбом члана 54. став 13. Закона о тржишту капитала.

Како је Комисија за хартије од вредности у поступку непосредно надзора утврдила незаконитости у пословању подносиоца захтева, по оцени Врховног касационог суда, Управни суд је основано закључио да је оспорено решење донето правилном применом одредаба члана 7. став 1. Правилника о тарифи Комисије за хартије од вредности и члана 4. Тарифни број 14 тачка 10 тог правилника. Врховни касациони суд налази да су неосновани и без утицаја на другачију оцену побијане пресуде наводи подносиоца захтева који се односе на правилност спроведеног поступка надзора у коме је Комисија донела решење број 6/0-18-192/5-16, а које није било предмет поступка пред Управним судом окончаног пресудом против које је захтев изјављен.

Врховни касациони суд није посебно разматрао остале наводе захтева, истицане и у тужби, које је правилно оценио Управни суд.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.03.2021. године, Узп 177/2020

Записничар,
Љиљана Петровић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић